

EMLÉKEZTETŐ**a Szociális Ágazati Érdekegyeztető Fórum (a továbbiakban: SZÁÉF)****2025. március 06.-i üléséről****a Belügyminisztérium Szociális Ügyekért Felelős Helyettes Államtitkárságán****2025. évi I. rendes ülés**

Napirendi pontok:

1. A kifogástalan életvitel vizsgálatokról szóló tájékoztatás.
Előterjesztő: kormányzati oldal
2. A gyermekvédelmi pszichológiai vizsgálatokról szóló tájékoztatás.
Előterjesztő: kormányzati oldal
3. A szociális és gyermekvédelmi ágazat bérhelyzete.
Előterjesztő: munkavállalói oldal
4. Az egyházak részvételének növekedése a szociális szakosított ellátások és a gyermekvédelmi szakellátás területén.
Előterjesztő: kormányzati oldal
5. Tájékoztató az Állami Számvevőszék gyermekvédelmi szakellátás rendszerét érintő jelentésével kapcsolatos intézkedési tervről.
Előterjesztő: fenntartói oldal
6. A SZÁÉF éves munkatervének megtárgyalása.
Előterjesztő: kormányzati oldal

Helyszín:	Belügyminisztérium Szociális Ügyekért Felelős Helyettes Államtitkársága, 1011 Budapest, Fő utca 44-50. 7. emeleti Tanácsterem
Dátum és időpont:	2025. március 06. 14.00 – 16.10 óra
Résztvevők:	a mellékelt jelenléti ív szerint
Levezető elnök:	Bajkó Balázs (NSZI, Főigazgatói Kabinet)
Emlékeztető készítője:	Dr. Hajdu Kitti (NSZI, Főigazgatói Kabinet)
Státusz:	véleményezés alatt
Következő megbeszélés dátuma és időpontja:	2025. október 16. 14:00
Következő megbeszélés helyszíne:	Belügyminisztérium Szociális Ügyekért Felelős Helyettes Államtitkársága, 1011 Budapest, Fő utca 44-50. 7. emeleti Tanácsterem
Következő megbeszélés tervezett napirendje:	nem meghatározott

Az ülésen az egyes oldalak részéről jelen lévő szavazati joggal rendelkező képviselők száma:

Kormányzati oldal képviselői: 2 fő

Fenntartói/ágazati érdekképviseleti oldal képviselői: 14 fő

Munkavállalói oldal képviselői: 5 fő

Bajkó Balázs (állandó levezető elnök) megnyitotta az ülést és köszöntötte a résztvevőket. Megállapította, hogy minden oldal képviselői jelen vannak, így az ülés megtartható. Technikai információkkal kezdte a napot. Ezután átadta a szót a munkavállalói oldalnak.

Szűcs Viktória (BDDSZ) a Munkavállalói Oldal ügyvivője köszöntötte valamennyi oldal megjelent képviselőjét. A Munkavállalói Oldal véleményének egyeztetése alapján módosítási javaslatot terjesztett elő. Kérték, hogy a módosított meghívóban szereplő 6.-os napirendi pont, „A szociális ágazat bérhelyzete” kerüljön előre az 1.-es napirendi pontra.

Csizi Péter (BM) a Kormányzati oldal képviselője a Munkavállalói Oldal felvetésére köztes megoldást javasolt. Elmondta, hogy az első két napirendi pontnál vendégelőadók vannak jelen. Az udvariasság jegyében azt javasolta, hogy az első két napirendi pont megtárgyalása után, a harmadik napirendi pontként vegyék előre a hatodik napirendi pontot. Hangsúlyozta, hogy nem azért javasolja ezt a sorrendet, mert nem szeretnének a vendégelőadók előtt a bérhelyzetről beszélni, hanem hogy tiszteletben tartsák a vendégelőadók idejét.

Szűcs Viktória (BDDSZ) a Munkavállalói Oldal számított erre a Kormányzati válaszra, így előzetes egyeztetés alapján elfogadta azt.

Bajkó Balázs (állandó levezető elnök) összefoglalta a napirendi pontok módosítására vonatkozó javaslatot. Megerősítette, hogy a korábban hatodikként tervezett „A szociális és gyermekvédelmi ágazat bérhelyzete” című téma a harmadik napirendi pont lesz.

1. napirendi pont

Bajkó Balázs (állandó levezető elnök) megköszönte a visszajelzést, majd tájékoztatta a résztvevőket, hogy az említett napirendi ponttal kapcsolatban Nelhübel-Oláh Henriette előzetesen napirendelőtti felszólalást terjesztett elő. Jelezte, hogy az őt képviselő meghatalmazott számára a harmadik napirend tárgyalása előtt lesz lehetőség felszólalásra. Ettől függetlenül megadta a szót Schenk Lászlónénak, aki az előzetesen jelzettektől eltérően megtartotta napirend előtti felszólalását.

Schenk Lászlóné (CÉHálózat) a napirendi pont előtti felszólalásában elmondta, hogy tudomásuk szerint a harmadik napirendi pont (korábbi hatodik) valószínűleg a 2026-os év bérrendezéséről fog szólni, bár erről előzetesen nem kaptak anyagot. Hangsúlyozta, hogy a szektorban dolgozók bérhelyzete katasztrófális, és azonnali cselekvésre van szükség. Konkrét példákat hozott a bérek helyzetét illetően. Rámutatott arra a súlyos helyzetre, hogy ma már nem csak a mélyszegénységben élők veszik igénybe a szociális szolgáltatásokat, hanem a saját dolgozóikat is regisztrálniuk kellett, mivel a hó végén már megélhetési gondjaik vannak. Hangsúlyozta, hogy a jelenlegi helyzet tarthatatlan és azonnali megoldást követel. Emlékeztette a résztvevőket, hogy 2023 decemberében elhangzott egy ígéret 2024-re vonatkozó pozitív változásokról, ami nem valósult meg. Elmondta, hogy 2024 elején benyújtottak egy javaslatot

az államtitkárságnak. Ebben azt kérték, hogy amíg a szektor bérének a teljes rendezésére nem kerül sor, addig emeljék meg az ágazati pótlékot nem többre, de legalább a duplájára. Elmondása alapján nem történt előrelépés az ügyben.

Bajkó Balázs (állandó levezető elnök) az első napirendi pont vonatkozásában felkéri Horváth Tamás Balázs főosztályvezetőt az NVSZ képviselőjében, hogy tartsa meg előadását.

Horváth Tamás Balázs (NVSZ) előadásának témája a kifogástalan életvitel ellenőrzésének a tapasztalatai voltak. Elmondta, hogy a munkát 2023 első felében kezdték előkészíteni, majd július 1-jétől indult el ténylegesen a Gyermekvédelmi Főosztály működése a Nemzeti Védelmi Szolgálat keretein belül. A 2024-es év statisztikáit ismertette elmondta, hogy előzetes becsléseknek megfelelően 13.480 vizsgálatot rendeltek el, amelyből 13.400 be is fejeződött. Az eredmények többsége kifogástalan életvitelt mutatott, a második legnagyobb csoportot a megszüntetett ügyek alkották. 80 felfüggesztett ügy volt, főként folyamatban lévő büntetőeljárások miatt. 75 esetben állapították meg kifogásolható életvitelt. Ez az arány megfelel a korábbi tapasztalatoknak. Kezdetben nagy felelősséget és rövid határidőt kaptak a feladat végrehajtására, ami feszültséget okozott. Eleinte ellenséges hozzáállást tapasztaltak mind a munkáltatók, mind a munkavállalók részéről. A vizsgálatok megindulása után azonban gyorsan pozitív irányba változott a helyzet. A munkáltatókkal napi szintű egyeztetések zajlottak, kölcsönösen segítettek egymást. Hangsúlyozta a túlterheltséget a szektorban. Bár a bűnelkövetők száma általánosan alacsony a rendszerben, mégis sok a bűnügy. Kiemelte, hogy rendszeresek a feljelentések, amit a munkáltatók kénytelenek kivizsgálni. Ez túlterheli a rendőrséget is, és ezáltal nehéz megkülönböztetni a valódi erőszakos cselekményt a hamis vádaktól. A folyamatban lévő vizsgálatok miatti felfüggesztett dolgozók hiánya további terhet ró a rendszerre. A 2025-ös vizsgálatokról elmondta, hogy az első két hónapban 596 fő vizsgálata fejeződött be, ebből 540 kifogástalan életvitelű volt. A megszüntetett ügyek aránya magasabb, közel 10%, mivel sokan nem várják meg a vizsgálat végét. Eddig 8 kifogásolható életvitelű volt, ami magasabb, mint korábban. (Azaz kb. egy ezrelék körüli számmal lehet számolni.) Jelenleg 221 eljárás van folyamatban. Azt tapasztalják, hogy 30%-os a fluktuáció. 3-ból egy marad a rendszerben hosszú távon. Év végére várhatóan közel 5000 vizsgálatot fognak elvégezni.

Farkas Attila (SZTDSZ) a Kormányzati Oldal felé érdeklődött a kifogástalan életvitel vizsgálat céljairól kormányzati szempontból, valamint arról, hogy milyen nemzetközi példák alapján vezették be és milyen más eszközöket mérlegeltek a cél elérése érdekében. Az NVSZ irányába két kérdést fogalmazott meg a Gyermekvédelmi törvényben foglalt szempontok érvényesítésével kapcsolatban. Arra volt kíváncsi, hogy a vizsgált személy magatartása a gyermek fejlődését veszélyezteti-e, illetve a megvizsgált személy életvitele a gyermekek szempontjából negatívan befolyásoló-e.

Horváth Tamás Balázs (NVSZ) a kérdésekre válaszolva elmondta, hogy az NVSZ jelentős tapasztalattal rendelkezik a kifogástalan életvitel vizsgálatában más szektorokban is. A gyermekvédelmi területen a szubjektív életvitel vizsgálata jelenti a legnagyobb kihívást. Egy konkrét példán keresztül is szemléltette a vizsgálat folyamatát. Hangsúlyozta, hogy habár az objektív kizárási feltételeknek megfelel a személy, az NVSZ kockázatelemzést végez, és ennek alapján javasolja a kizárást, ami a gyermekek biztonsága szempontjából releváns lehet.

Összegezve elmondta, hogy a Szolgálat a szubjektív kizárást javasolta a példaként hozott vizsgálat során.

Cséplőné Gönczi Veronika (SZGYF) a Fenntartói Oldal képviselője hozzászólásában elmondta, hogy tapasztalataik szerint náluk is volt minimális számú olyan munkavállaló az új dolgozók esetében, aki nem ment át ezen a rostán. Véleménye szerint a Munkavállalói Oldal által megfogalmazott kérdések relevánsak és jogosak. Úgy gondolja, hogy évek szükségesek ahhoz, hogy következtetéseket lehessen levonni. Javasolta, hogy mind az adatlap tartalmára, mind a hatékonyságra vonatkozóan érdemes lenne átgondolni, hogyan kellene a továbbiakban működtetni ezt a rendszert. Ezt különösen fontosnak tartja annak fényében, amit a Kormányzati Oldal felvetett azzal kapcsolatban, hogy kinek kell benne lennie ebben a folyamatban.

Csizi Péter (BM) megköszönte az előadást, és kiemelte annak őszinteségét és plasztikusságát. Hangsúlyozta, hogy az előadás olyan problémákat hozott felszínre, amelyek korábban nem voltak napirenden a SZÁÉF-en. Kiemelte, hogy bár Ezredes Úr bemutatta a tapasztalt problémákat, fontos látni, hogy ezek nem általánosíthatók az egész rendszerre. A vizsgálat egyik nagy eredménye, hogy pontosan látják, hogy hol és milyen mértékben jelennek meg a problémák. A kifogástalan életvitel vizsgálatot jó eszköznek tartja a nem megfelelően viselkedő munkavállalók és a kriminalizálódott személyek kiszűrésére. Úgy véli, hogy a jelenlegi két eszköz bevezetése jó döntés volt, és elérték vele a kitűzött rövid távú célokat. Ugyanakkor nem zárta ki, hogy a jövőben további módszerek bevezetésére is sor kerülhet.

Boros Péterné (MKKSZ) hangsúlyozta, hogy az alulfizettség, amit folyamatosan jeleztek, hogyan hat a személyi állomány felkészültségére és a problémák kialakulására. Rámutatott, hogy bár nem feltétlenül a kifogástalan életvitellel kapcsolatos negatív dolgok kerülnek felszínre, a felkészületlenségből fakadó túlterheltség is problémákat okoz. Felhívta a figyelmet a megelőzés fontosságára, kiemelve, hogy megfelelő szakemberek hiányában a kisebb problémák is nagyobb ügyekké fajulhatnak. Végül hangsúlyozta, hogy a pénzihiány sok tekintetben nehéz helyzetet teremt mind a vezetők, mind a munkavállalók, és nem utolsósorban a gyermekek számára.

Farkas Attila (SZTDSZ) megköszönte a reagálásokat, viszont jelezte, hogy ezeket nem tekinti válasznak. Kiemelte, hogy az NVSZ jó példát mutatott be. Megemlítette a gyermekvédelmi tapasztalatait. Hangsúlyozta, hogy a jelzéseket folyamatosan adják a hatóságok felé, és ehhez nem szükséges a kifogástalan életvitel vizsgálata. Kifogásolta, hogy Helyettes Államtitkár Úr nem válaszolt minden kérdésre. Véleménye szerint az oldal időhúzásra törekszik az ügyben. A Munkavállalói Oldal álláspontját képviselve javasolta, hogy kéri a Kormányt a rendelkezés visszavonására, és helyette más alternatív eljárás kidolgozására

Csizi Péter (BM) Visszautasította az időhúzásra vonatkozó vádat, hangsúlyozta, hogy az összes munkavállaló egy év alatti vizsgálata éppen az ellenkezőjét bizonyítja. Véleménye szerint időhúzás az lett volna, ha egy éven keresztül csak különböző nemzetközi gyakorlatokat és példákat tanulmányoztak volna. Óva intette a munkavállalói képviselőket a rendelkezés visszavonásától. Rámutatott, hogy a vizsgálat eredményeként 75 olyan személy került kiszűrésre, akik vonatkozó jogszabályok alapján nem dolgozhattak volna a rendszerben. Kiemelte, hogy többségük foglalkozási eltiltás alatt állt. Végezetül hangsúlyozta, hogy ez az új

rendszer segíti a rendszer tisztulását. Véleménye szerint az intézkedés visszavonása lenne igazán káros és visszalépés.

Cséplőné Gönczi Veronika (SZGYF) egyetért a Munkavállalói Oldallal. Úgy véli, hogy az ügyek kezelése egyszerűbb lenne, ha előzetes egyeztetések történnének, amely során mindenki megértené a lényegét. Kiemelte, hogy megfelelő intézkedésekre van szükség mindkét fél részéről, és egyetértett abban, hogy előrelépés szükséges. Azt javasolta, hogy a következő két évben vizsgálják meg az eljárás hozadékait és lehetőségeit. Hangsúlyozta, hogy fontos közös működés keretében tapasztalatokat cserélni. Szerinte az információk megosztása elengedhetetlen ahhoz, hogy az eljárások hatékonyan működhessenek.

Migács Tibor (SZTDSZ) kiemelte, hogy senki sem állította, hogy a helyzet leírása csak az előnytelen és hátrányos részek kiemelését szolgálta volna. A kifogástalan életvitel vizsgálatával kapcsolatban szemléletbeli problémát lát a Kormány részéről. Példaként hozta fel egy esetleges kábítószeres gyermekfelügyelő vagy nevelőszülő esetét, összehasonlítva egy rendőrségi razziaival. Véleménye szerint az összes gyermekvédelemben dolgozó kolléga vizsgálata alkotmányosan aggályos, a személyiségi jogokat és az intim szférát sértő vizsgálatoknak van kitéve egy kis százalék miatt. Javasolta, hogy a vizsgálatot ebben a formában szüntessék meg, de gyanú esetén legyen lehetőség vizsgálatra, ahogy jelenleg is van a munkáltatónak joga ilyen kérni. Kritizálta, hogy az új belépőket is vizsgálják, akik nem adtak okot a gyanúra.

Farkas Attila (SZTDSZ) pontosította korábbi felvetését Államtitkár Úrnak, hangsúlyozva, hogy az időhúzásra vonatkozó kritikája nem a múltra, hanem a jövőre irányult. Felhívta a figyelmet arra, hogy egy több mint 10.000 embert érintő kérdést a Kormány nem megfelelően kezel. Kiemelte, hogy 75 ember kiszűrésére más módszert kellene alkalmazni, amely hatékonyabb és kevésbé sértő. Rámutatott arra is, hogy a jelenlegi vizsgálati módszer korlátozottan alkalmas például az alkoholproblémákkal küzdő kollégák kiszűrésére. Véleménye szerint nem maga a kiszűrés kérdéses, hanem az alkalmazott módszer. Végül javasolta a Kormánynak, hogy fontolja meg más módszerek és technikák alkalmazását annak érdekében, hogy erősítsék a munkavállalók erkölcsi megbecsülését és elismerését.

2. napirendi pont

Malét-Szabó Erika (BM) Bemutakozott mint a Belügyminisztériumon belül létrehozott főosztály vezetője, amely a gyermekvédelmi és pszichológiai vizsgálatokért felelős. Hangsúlyozta, hogy az alkalmassági vizsgálatok fő célja a gyermekek védelme és megóvása mindenféle bántalmazástól. Kiemelte, hogy szeretnék kiszűrni a potenciális kockázatot jelentő személyeket. Majd hozzátette, hogy senki sem foglalkoztatható vezetőként vagy szakmai munkakörben a gyermekvédelemben pszichológiai alkalmassági vizsgán szerzett alkalmas minősítés nélkül. Arra kérte a résztvevőket, hogy ellenőrizzék a listában szereplő pozíciókat, mivel kiderült, hogy egyes szolgáltatóknál bizonyos munkakörök kimaradtak az alkalmassági vizsgálatok köréből. Hangsúlyozta, hogy az alkalmatlan minősítést kapott személyek foglalkoztatási jogviszonyát azonnal meg kell szüntetni, de létezik korlátozottan alkalmas minősítés is (pl.: kiégett, magán/munkahelyi probléma miatt, nem tudja már végezni ezt a munkát). Ismertette, hogy kétszintű pszichológiai vizsgálatot vezettek be: területi vizsgáló egységeket a szakmai munkakörben foglalkoztatottak számára, valamint központi vizsgálati

egységet. Bemutatta a főosztály felépítését, megemlítve, hogy 40 pszichológus és 33 asszisztens segíti a munkájukat. A területi alkalmassági vizsgálat két részre oszlik: Nyugat-Magyarország és Budapest, illetve Kelet-Magyarország. A vizsgálatok klasszikus pszichológiai módszereket tartalmaznak, beleértve interjúkat és tesztek. Nem végeznek alkohol- vagy drogtesztet, de figyelnek a függőség jeleire. A továbbiakban statisztikákat ismertetett a vizsgálatok eredményeiről. 2025 február 28-ig 3167 vizsgálati kéréslap előkészítését kezdték meg, ebből 2954 vizsgálatot hajtottak végre. A szakmai munkakörbe felvételizők esetében 1551 főt vizsgáltak meg, akik közül 1937 fő kapott alkalmas minősítést. 224 fő (14,4%) lett alkalmatlan, közülük 50 fő kért felülvizsgálatot, amelynek eredményeként 39 fő lett alkalmas és 11 fő maradt alkalmatlan. A próbaidő végén szükséges központi szakmai előzetes alkalmassági vizsgálaton 211 fő vett részt, 98%-uk továbbra is alkalmasnak bizonyult. A dolgozók időszakos vizsgálatán 780 főt vizsgáltak, több mint 90%-uk alkalmasnak bizonyult. Kiemelte a gyermekvédelemben dolgozók körében észlelt nagy fluktuációt, a gyakori gyermekkori traumákat, ami indokolja a folyamatos pszichológiai támogatásukat. Összegzésként megköszönte az együttműködést, és felajánlotta a lehetőséget az alkalmatlan minősítést kapott személyeknek, hogy további információkat kérjenek. Kiemelte a nevelőszülők alkalmassági vizsgálatának a fontosságát, valamint a meglévő kollégák fejlesztésének szükségességét. Végül megemlítette, hogy a vonatkozó rendeletet módosítani tervezik a felmerült jogi kérdések rendezése érdekében.

Szűcs Viktória (BDDSZ) javasolta, hogy mindkét prezentáció képezze a jegyzőkönyv mellékletét, és a résztvevők kapják meg ezeket. Megjegyezte, hogy 2015 óta jelzik a fluktuáció magas mértékét. Kiemelte, hogy az ágazatirányításhoz kapcsolódó feladatok tervezésénél gyakran nem kalkulálnak a fluktuáció humánerőforrás igényével. Kritikát fogalmazott meg a bemeneti követelményeknél az alkalmassági vizsgálatok hiányával kapcsolatban. Véleménye szerint nagy hiba, hogy valaki elkezdheti a területen tanulást anélkül, hogy bármilyen alkalmassági vizsgálaton átesne, mivel így akár 4-5 évig is tanulhatnak szociális területen való későbbi munkavégzés céljából olyan emberek, akik eleve alkalmatlanok a munka végzésére. Javasolta ennek átgondolását.

Farkas Attila (SZTDSZ) a prezentáció alapján kérdést intézett a Kormányzati oldal felé. Érdeklődött, hogy a tapasztalatok alapján milyen programok indítását tervezik az ágazatban dolgozó szakemberek támogatására. Konkrétan rákérdezett a szupervíziókra, bizonyos típusú továbbképzésekre és a szexuális nevelés kérdésére.

Csizi Péter (BM) rámutatott, hogy nem szabad úgy tenni, mintha minden képzés most indulna el, és nem lenne már egy működő képzési struktúra, módszertan és alkalmazott rendszer. Hangsúlyozta, hogy nem reális elvárás egy olyan vizsgálat tapasztalatait azonnal gyakorlati válaszreakciókra váltani, amelyeknél még kezdeti fázisban vannak. Megismételte, hogy mindkét vizsgálat esetén meg kell várni az eltelt időt és a gyakorlati tapasztalatot, ami után az előzőleg jelzett területeken vagy megváltoztatják a jelenlegi alkalmazott módszereket, vagy újakat vezetnek be, vagy ezek finanszírozásához nyúlnak hozzá.

Cséplőné Gönczi Veronika (SZGYF) támogatását fejezte ki azzal kapcsolatban, hogy a pályaválasztásnál legyen előzetes vizsgálat, így elkerülhető, hogy valaki feleslegesen tanuljon olyan szakmát, amelyre pszichológiailag nem alkalmas. Üdvözölte azt a lehetőséget, hogy már

az oktatás elején más pályára irányíthatják a nem megfelelő jelölteket. Kiemelte, hogy általános probléma a pszichológusok hiánya, ami nem csak az ágazat, hanem az egész ország gondja. Véleménye szerint ez a kérdés a Kormány támogatására szorul.

Bajkó Balázs (állandó levezető elnök) mint a titkársági feladatok felelőse reagált a Munkavállalói Oldal operatív felvetésére. Elmondta, hogy amennyiben a felvetés tartós és komoly, a titkárság az ügyrendtől eltérően 15 napos határidővel tudja vállalni az emlékeztető elkészítését, amelynek mellékletét képezik majd az elhangzott előadások.

Csizi Péter (BM) elmondta, hogy amennyiben az előadók és az általuk képviselt szervezetek hozzájárulnak, megteszik a kért lépéseket. Megjegyzete, hogy nem szóltak közbe, amikor látták, hogy fényképek készülnek, mivel úgy gondolják, hogy minden elhangzott információnak elérhetővé kell válnia a résztvevők számára. Amennyiben megkapják az engedélyeket, a titkárság 15 napon belül csatolni fogja a prezentációkat az emlékeztetőhöz.

3. napirendi pont

Toma Lajos (MSZ EDDSZ) ismertette, hogy az államtitkárság munkatervi felhívására béremelésjavaslatot terjesztettek be, konkrét elemek nélkül. Fenntartotta korábbi álláspontját, miszerint a szociális ágazatban szükség van egy olyan bérfelzárkóztatásra, ami az ágazati megállapodás alapján előre viszi az ügyet. A KSH legfrissebb adatai alapján bemutatta, hogy 2020 és 2024 között a nemzetgazdasági átlagkereset 64%-kal nőtt. Összehasonlítóképpen ismertette más ágazatok bérnövekedését: közigazgatás védelem 46%, oktatás 84%, egészségügy 95%, szociális ellátás 66%. Kiemelte, hogy a szociális ágazat bérszintje továbbra is jelentősen elmarad a nemzetgazdasági átlagtól. Hangsúlyozta, hogy az összes eddigi intézkedés ellenére kevés a béremelés mértéke, és szükség van a miniszterelnök által decemberben meghirdetett átfogó béremelésre. Példaként hozta fel az egészségügyi ágazatot, ahol egy többéves megállapodás eredményeként sikerült jelentős béremelést elérni. Javasolta, hogy hasonló, hosszú távú megállapodásra lenne szükség a szociális ágazatban is, amelyben minden érintett fél vállalja a felelősséget. Felajánlotta, hogy átadja a titkárnak a többéves megállapodás mintáját, majd átnyújtotta azt.

Boros Péterné (MKKSZ) kifejezte a sajnálatát, hogy erről a témáról egyáltalán beszélni kell. Javasolta, hogy a Kormány minél hamarabb ossza meg az elképzeléseit a szociális szektorban dolgozók keresetének növekedésére vonatkozóan, mivel ösztönzőleg hatna a dolgozókra. Kiemelte, hogy jelenleg senki sem tudja mire számíthat, és hangsúlyozta a bérfelzárkóztatás forrásigényének fontosságát. Megemlítette, hogy az MKKSZ átadott már egy elképzelést a helyettes államtitkár úrnak, amely figyelembe veszi a munkaerő-áramlás problémáját. Végül emlékeztetett a korábbi tervekre a kiegészítés kezelésére és a humán erőforrás- fejlesztésre vonatkozóan, és hangsúlyozta, hogy nem csupán bérkérdésekről, hanem egy komplex problémáról van szó. Érdeklődik, hogy mennyi forrás áll majd rendelkezésre, hogy a kollégák bérét szintre hozzák.

Szűcs Viktória (BDDSZ) hozzászólásában visszautalt a 2025. február 21-én megtartott Országos Közszolgálati Érdekegyeztető Tanács(OKÉT) ülésén elhangzottakra, ahol az ágazat bérkérdését tárgyalták. Akkor azt kérte a helyettes államtitkártól, hogy vizsgálják meg, mit jelentene 2025-ben, ha az ágazati pótlékok, azaz a szociális ágazati összevont pótlék, a

bölcsődei pótlék ill. az egészségügyi pótlék alapbérként viselkedne a mozgóbérek számításánál, azaz minden mozgóbér tekintetében az ágazati pótlék számítási alapot képezne. Érdeklődött elkészült-e már ez a számítás? Javasolta, hogy 2025-ös költségvetés céltartalékából kerüljön finanszírozásra ez a bérintézkedés, ami véleménye szerint nem jár nagy költségkihatással. Hozzáteszi, hogy ugyan nem oldja meg az ágazat bérhelyzetét, de elmozdulást jelentene a jelenlegi holtpontról. Kiemelte a pedagógus béremelés okozta bérfeszültséget az azonos munkahelyeken, ahol br. 250-300 e Ft, egyes esetekben akár 500.000 forintos bérkülönbség is lehet ugyanazon munkakörben dolgozók között, pusztán az iskolai végzettség különbsége miatt. Hangsúlyozta, hogy ez a helyzet tarthatatlan. Ilyen mértékű különbség korábban nem volt. Végül kérte helyettes Államtitkár Urat, hogy nyugtassa meg a résztvevőket azzal kapcsolatban, hogy milyen bérintézkedésre számíthatnak a szociális területen dolgozók 2025-ben.

Cséplőné Gönczi Veronika (SZGYF) egyetértett a Munkavállalói Oldal által felvetett problémákkal. Elmondta, hogy ők is tapasztalják a mindennapokban megjelenő nehézségeket, mind a fluktuáció, mind a különböző foglalkoztatási jogviszonyok terén. Kiemelte, hogy a különböző jogviszonyok eltérő bérezést eredményeznek, és ez a szakadék jelentősen megnőtt. Hozzátette, hogy különböző fenntartók eltérő módszerekkel próbálják megtartani a munkavállalóikat, ami további feszültségeket generál. Bár a fenntartók között jó az együttműködés, ez mégis munkaerő-áramlást eredményez. Végül kifejezte, hogy várják a kormányzati oldal részéről a probléma kezelésére vonatkozó tervek ismertetését.

Csizi Péter (BM) megköszönte a hozzászólásokat, kiemelve, hogy többségében új szempontokból közelítették meg a témát. Tájékoztatót adott arról, hogy minden olyan szervezet javaslatát, amely az elmúlt hónapokban érkezett – különösen Miniszterelnök Úr országközi bejelentése óta az „áttörés jellegű béremelésről” 2026-ra vonatkozóan – átbeszéltek az érintettekkel. Kiemelte, hogy a BDDSZ javaslatát jelenleg is vizsgálják és számolják, és amint ezzel végeznek, velük is egyeztetni fognak, ahogy a többi szervezettel is tették. Ígéretet tett arra, hogy amint az egyeztetéseket követően konkrét elképzelés áll rendelkezésre, visszatérnek a SZÁÉF-hez, és annak keretében fogják azt megvitatni.

Migács Tibor (SZTDSZ) felhívta a figyelmet arra, hogy a szociális ágazatban dolgozók átlagkeresete 77,5%-a az országos átlagnak, ami drámai elmaradást jelent. Hangsúlyozta, hogy ez a probléma minden végzettségi csoportban fennáll, sőt bizonyos esetekben még rosszabb is a helyzet. Az egészségügyben és a pedagógusoknál végrehajtott bérfejlesztések eredményeként a diplomások és a középfokú végzettségűek relatív helyzete is romlott. Elismerte, hogy jelenleg nincs más kiindulópont, mint a 2026-ra ígért áttörés, de hangsúlyozta, hogy ez túl távoli időpont. Azonnali lépésekre van szükség. Felvetette a BDDSZ javaslatát, bár ezt szerény lépésnek tartja, mivel az ágazat nem tud várni 2026-ig. Szerinte a helyzetet nem válságként, hanem permanens válságként lehet jellemezni.

Szűcs Viktória (BDDSZ) pontosítja, hogy a javaslat nem kizárólag a BDDSZ-től származik. Elmondja, hogy 2013-ban hozták létre több szakszervezettel együtt a Szociális Ágazati Sztrájkbizottságot, amely eredményezte a 2014-ben bevezetett első szociális ágazati pótlékot. Már akkor kérték, hogy a pótlék alapbérként viselkedjen, amit azóta is képviselnek. Kiemeli, hogy azóta is probléma, hogy az ágazati pótlékok (szociális, bölcsődei, egészségügyi) nem

képezik a mozgóbérek (délutáni, éjszakai munkavégzés díjazása, helyettesítési pótlék, stb.) számítási alapját. Hozzáteszi hogy a bölcsődékben, pl.: a kisgyermeknevelő jubileumi jutalmába a bölcsődei pótlék beleszámít, de az élelmezésvezető, vagy más nem szakdolgozó esetében a szociális ágazati összevont pótlék viszont már nem. Ez egy adott intézményen belül már önmagában diszkriminatív.

Hangsúlyozza, hogy ez csak egy kis része a problémának. Felveti, hogy ha a kormányzat elkészült a javaslat költségvetési hatásának számításában, azt ne csak a BDDSZ-szel, hanem itt a SZÁÉF-en beszéljék meg, mert annak itt van helye. Megemlíti, hogy január 21-én kérték utoljára a javaslat háttérszámításának kormányzati elkészítését, és most március eleje van. Végül arra utal, hogy megítélése szerint politikai akarat hiányzik az ágazat bérhelyzetének megoldásához.

Cséplőné Gönczi Veronika (SZGYF) szerint is kijelenthető, hogy ezzel a helyzettel valamit kezdeni kell, és mindenképpen szeretnének ebbe a folyamatba bekapcsolódni.

Schenk Lászlóné (CÉHálózat) két fő kérdéskört emel ki a bérezéssel kapcsolatban. Elsőként hangsúlyozza, hogy azonnali megoldásra van szükség, és ezért javasolták az ágazati bérpótlék emelését, ami kormányrendelet-módosítással megoldható lenne. Kiemeli, hogy tervezett hétmilliárdos emelés 2025-ben a dolgozók megtartását szolgálná, mivel sokan elhagyják az ágazatot jobb lehetőségek reményében. Másodszor a hosszú távú megoldásokról beszél. Javasolja egy kerekasztal összehívását, ahol az ágazat minden részvevőjével megvitatnák a 2026-os bércorrekcióra vonatkozó terveket. Hangsúlyozza, hogy minőségi kritériumokat kellene beépíteni a rendszerbe, beleértve a továbbképzést, mentálhigiénés és pszichológiai segítséget. Végül megjegyzi, hogy a jövőbeni bérezési rendszerben fontos szempont kell legyen a munkavállalók fejlődési képessége és hajlandósága.

Csizi Péter (BM) ismételten hangsúlyozza, hogy bár egyet értenek a felvetések jelentőségében, számos kérdésben viszont nem. Nem ért egyet azzal, hogy a bérhelyzet egy rendelet módosításával megoldható lenne, hogy nem szükséges költségvetés-módosítás, és hogy nincsenek gazdasági kihívásai. Véleménye szerint nemzetgazdasági szempontokat is figyelembe kell venni egy ágazati béremelés megvitatásakor. Kiemelte, hogy a SZÁÉF nem az egyetlen és nem is a legalkalmasabb fórum az egyeztetésekre. Bár a konkrét javaslatokról ott kell tárgyalni, de az ágazatok által megfogalmazott eltérő javaslatok és azok részletes indoklása nem fér bele a SZÁÉF keretébe. Kétségét fejezte ki azzal kapcsolatban, hogy egyes szakterületek kizárólagos (más területekre nem vonatkozó) béremelésére vonatkozó javaslatai megfelelőek lennének. Hangsúlyozta, hogy ezeket a javaslatokat és indoklásokat megértették, és ezek az egyeztetések részét képezték. Végül kijelentette, hogy miután az egyeztetésen túl lesznek és kialakul a kormányzati álláspont, akkor fogják folytatni a megbeszélést a SZÁÉF keretein belül.

4. napirendi pont

Csizi Péter (BM) tájékoztatást adott az egyházak növekvő részvételéről a szociális és gyermekvédelmi ellátórendszerben, utalva arra, hogy ez a téma már az előző évi munkatervben is szerepelt. Három fő kérdéskört emelt ki az egyházi fenntartók állami intézmények átvételével kapcsolatban: az átvétel indoklását, a különböző fenntartói típusok közötti aránytalanság

kérdését, és az egyházon belüli felekezeti aránytalanságokat. A 2024 év végi adatok szerint a szociális szakellátások területén a fenntartói megoszlás a következő: civil fenntartók 21%, egyházi fenntartók 31%, önkormányzati fenntartók 25%, állami fenntartók 24%. Ez az arány közel 50-50%-os megoszlást mutat az állami és a nem állami fenntartók között, amit egységes egyensúlynak nevezett. Az egyházi fenntartókon belüli finanszírozási arányokat is ismertette a 2016-os évhez képest: a Magyar Katolikus Egyház 133,4%, a Református Egyház 127,5%, a Baptista Egyház pedig 112,6%-os finanszírozási arányt ért el. A jövőt illetően elmondta, hogy bár a Kormány továbbra is elkötelezett az egyházak szerepvállalásának növelése mellett, a 2021-2022-es évekhez hasonló nagyarányú átalakulásra nem számítanak. Véleménye szerint két fontos kérdéskört kell átbeszélni: a finanszírozási rendszer strukturális átalakítását, különös tekintettel a vatikáni szerződésből adódó alapelvekre, valamint az állam felé irányuló törvényi kötelezettségek teljesítésének garanciáit egyházi fenntartás esetén. Végezetül elmondta, hogy a szándék megmarad az egyházi szerepvállalás növelésére, de az idei évben nem számolnak nagyarányú átvételekkel.

Cséplőné Gönczi Veronika (SZGYF) hangsúlyozza, hogy fontosnak tartják a Kormányzati Oldal által szem előtt tartott garanciák meglétét, amelynek az ellátórendszerben az egyének biztonságos ellátását célozzák minden vonatkozásban.

Inotay György (MKEPK) kifejtette, hogy eddig is garantálták az ellátottak jogait. Megemlíti, hogy a bérkérdés kapcsán igyekeznek többletjuttatásokat nyújtani munkatársaiknak, amit az állami fenntartó nem tud biztosítani. Példaként említi, hogy saját rendszerükben 440 millió Ft értékben tudnak kompenzációs csomagot adni a szociális szférában dolgozóknak. Hangsúlyozza, hogy ezt nem tudják a végtelenségig fenntartani a korlátozott finanszírozás miatt. Kiemeli, hogy az egyházak nem folytatnak „gyűjtögető életmódot”, csak olyan intézményeket vesznek át, amelyek illeszkednek stratégiájukba és a magasabb szintű ellátás biztosítását szolgálják. Végül biztosítja a jelenlévőket, hogy nem fognak elhamarkodottan cselekedni, és csak annyi intézményt vesznek át, amennyit eredményesen be tudnak építeni rendszerükbe, valamint ahol jobb körülményeket tudnak teremteni a munkavállalóknak.

Migács Tibor (SZTDSZ) örömet fejez ki, hogy az iménti felszólaló magyarázatot adott az egyházaknak történő intézményátadás okára, amit korábban ritkán tapasztalt. Üdvözli, hogy az írásbeli anyagban magyarázatot talált a „több évszázados misszió” kapcsán, ami indokolja az intézmények visszaadását. A jövőbeli átadásokkal megjegyzi, hogy el kell érni a történelmileg szükséges vagy korábban meglévő mértéket, ami a humán szférában 100 % volt. Felveti, hogy a szociális ellátórendszer további privatizálása nem feltétlenül előremutató irány. Összefoglalva kijelenti, hogy nem ért egyet azzal, hogy feltétlenül helyes út lenne, és folytatni kellene. Zárásként megjegyzi, hogy más elképzeléseik lettek volna ebben a kérdésben.

Toma Lajos (MSZ EDDSZ) kifejti, hogy az intézmények fenntartójától függetlenül három típusú garanciát tud elképzelni. Először is az intézményekre vonatkozóan szektorsemleges finanszírozást javasol. Másodszor, az ellátottak számára olyan szabályozást tart szükségesnek, amely egységesen határozza meg a szakmai minimumfeltételeket. Harmadszor, a dolgozók számára egységes jogállást javasol, amely megvalósítható lenne az állami szférától függetlenül a civil és egyházi szférában is. Példaként említi az egészségügyet, ahol jelenleg csak egy módon lehet dolgozni az állami szférában: egészségügyi szolgálati jogviszonyban. Javasolja, hogy

saját döntés alapján az állami intézményeken túlmenően a civil és egyházi intézmények is vállalhassák ezt a jogállást, így ugyanazt tudnák biztosítani a dolgozóiknak. Véleménye szerint ez jelentené azt a garanciát, amit a munkavállalók el tudnának fogadni.

Szűcs Viktória (BDDSZ) szeretné rögzíteni, hogy ez egy különvélemény volt. A jelenlegi szabályozási környezetben is biztosított az azonos foglalkoztatási feltétel.

Cséplóné Gönczi Veronika (SZGYF) megerősíti a korábbi álláspontját, egyetértve a Kormányzati Oldal által elmondottakkal. Hangsúlyozta, hogy az ellátottak érdekeit szem előtt tartva az állami garanciák meglétét és biztosítását minden körülmények között szükségesnek tartják. Véleménye szerint ez elengedhetetlen a megfelelő ellátás biztosításához.

Totyik Tamás (PSZ) egyetért azzal, hogy az egyházak fontos szerepet látnak el, de azzal nem ért egyet, hogy a vallásos emberek arányához képest sokkal nagyobb szeletet szakítanak ki. Kiemeli, hogy a legfontosabb az azonos finanszírozási és feltétel rendszer. Az állam így azt a látszatot kelti, hogy nem tudja önmaga ellátni ezt a feladatot, és ezért adja át az egyházaknak. Véleménye szerint ez az államra nézve szégyen.

Toma Lajos (MSZ EDDSZ) érdeklődik, hogy az oldalon belül külön vélemények hangzanak-e el, vagy csak az övé volt az.

Szűcs Viktória (BDDSZ) jelezte, hogy véleménye szerint zavar keletkezett Toma Lajos kommunikációjában a gyermekvédelmi és szociális törvény meghatározott szabályainak értelmezése körül. Ugyanis a munkavállalók juttatása és a szabadsága - külön jogállás nélkül, jelenleg is szektorsemleges, ha állami támogatást vesz igénybe a fenntartó. Ezért tartotta fontosnak, hogy rögzítse, hogy Toma Lajos által elmondottak nem oldal, hanem külön véleményként hangzottak el.

Migács Tibor (SZTDSZ) kifejtette véleményét a szektorok közötti finanszírozási különbségekről. Rámutatott, hogy problémásnak tartja, amikor egy szociális intézmény, például egy idősotthon, egyházi átvétel után jelentősen magasabb finanszírozásban részesül, mint korábban. Megemlítette a vatikáni szerződést, és hangsúlyozta, hogy az egyházi intézmények magasabb finanszírozása sérelmes lehet mind a dolgozók, mind a bentlakók számára. Felvetette továbbá az egyházi intézmények munkáltatói magatartásának kérdését, különös tekintettel a szakszervezetek szerveződésére. Aggodalmát fejezte ki, hogy az egyházi fenntartásba került intézményekben megszűntek a korábban működő szakszervezetek, ami szerinte alkotmányos jogokat sért. Végül javasolta, hogy a jövőben érdemes lehet részletesebben megvitatni ezt a témát, beleértve annak finanszírozási és foglalkoztatási vonatkozásait is.

Csizi Péter (BM) hangsúlyozta a tényszerű vita fontosságát, és tisztázni kívánta a szociális ellátások területén történt változásokat. Kijelentette, hogy az állam nem vonult ki a szociális ellátások területéről, mivel egyetlen szolgáltatás sem szűnt meg Magyarországon. Elmagyarázta, hogy csupán annyi történt, hogy bizonyos ellátásokat, amelyeket korábban állami intézmények biztosítottak, most egyházi fenntartók látnak el. Kiemelte, hogy az ellátások számszerűségében, minőségében és finanszírozásában sem történt visszaesés. Sőt, a finanszírozás jelentősen nőtt, 325 milliárd forintról 1678 milliárd forintra. Az új kihívásokra,

mint például a rezsiválság, az állam továbbra is megoldást nyújt függetlenül a fenntartótól. A vatikáni szerződéssel kapcsolatban tisztázta, hogy az nem biztosít többlettámogatást az egyházi fenntartóknak, hanem azt a támogatást kapják meg, amit az állam az adott ellátásra biztosít, beleértve az önkormányzati hozzájárulásokat is. Hangsúlyozta, hogy a finanszírozás alapvetően fenntartótól függetlenül működik, néhány részletszabálytól eltekintve. Végezetül elmondja, hogy ez nem egy extra kategória és nem egy normatív szinten megjelenő ellentétes finanszírozás.

Cséplőné Gönczi Veronika (SZGYF) tisztázni kívánta, hogy az átadás egy ellátási szerződés keretében történt. Kifejtette, hogy ez nem jelent végleges átadást az államtól, hanem ha az egyház a jövőben úgy dönt, hogy nem kívánja folytatni az ellátást, a feladat visszazáll az államra. Hangsúlyozta, hogy ez különbözik attól az esettől, amikor az egyház saját jogán hoz létre férőhelyeket. Az ellátási szerződés minden egyéb részletét is magában foglalja.

Totyik Tamás (PSZ) visszavonja azon kijelentését, hogy kivonult az állam. Privatizálva lettek a feladatok. Ez a pontos megfogalmazás szerinte. Elismerte, hogy ellátás valóban nem szűnt meg, hanem az egyház vette át a feladatokat.

Csizi Péter (BM) érdeklődik, hogy privatizációnak tekinti-e azt is, amikor ugyan ilyen feladatokat civil szervezetek vettek át.

Migács Tibor (SZTDSZ) szerint a privatizáció általános értelmezésében az állami javak és szolgáltatások előállításának, tulajdonlásának, finanszírozásának és szabályozásának átadását jelenti magánszemélyeknek. Ez lehet egyházi intézmény, civil szervezet vagy magánszemély. Elmondása alapján az állam visszalép a politikai felelősségvállalástól. Hangsúlyozta, hogy az állam szabályozóként és finanszírozóként van jelen. Szerinte alapos vitát kellene folytatni erről a témáról. A cél az, hogy a munkavállalóknak és az ellátottaknak ne legyen rosszabb a helyzetük. Elmondása szerint jelenleg úgy tűnik, hogy javul a helyzet, viszont aggodalmát fejezte ki, hogy mi lesz öt-tíz év múlva.

Erdős Zsuzsanna (Református Szeretetszolgálat) nehéz szívvel fogadta a kritikákat az egyházi fenntartókkal kapcsolatban. Hangsúlyozta, hogy ugyanannyi finanszírozást kapnak, mint az állami szereplők, csak más időpontban és technikával. Kiemeli, hogy az egyházi intézmények transzparenssek, sőt a világi hatóságok még jobban ellenőrzik őket, mint bizonyos állami szereplőket és önkormányzatokat. Az átvétel ellátási szerződéssel történik, és sok esetben a dolgozók és ellátottak is jobb körülményeket tapasztalnak. Hangsúlyozza, hogy nem rövidtávra gondolkodnak, hiszen számos intézményük több évtizedes múlttal rendelkezik. Végezetül megjegyzi, hogy nem mennyiségi, hanem minőségi elveket tartanak szem előtt.

Inotay György (MKEPK) szerint valóban fontos kiemelni, hogy az egyházi intézmények nem tesznek különbséget az állami ellátottak között vallási hovatartozás alapján. Elmondása szerint felesleges olyan elemzéseket készíteni, amelyek az intézményhálózat méretét a magukat egy adott felekezethez tartozónak vallók számához viszonyítják. Példaként említi a Baptista Szeretetszolgálatot, amely olyan feladatot is ellát, amelyeket az állami ellátók nem szívesen, vagy nehezen végeznek. A szakszervezetek szerveződésével kapcsolatban fontos megjegyezni, hogy több mint 30 éves tapasztalata alapján a szociális intézményekben működő szakszervezetek nem tudtak jelentős eredményeket felmutatni. Úgy véli, hogy ha egy szervezet

nem tud eredményesen helytállni a dolgozók érdekében, akkor érthető, hogy a munkavállalók miért nem akarnak csatlakozni hozzá.

Cséplőné Gönczi Veronika (SZGYF) sok mindenben egyetért az előtte szólóval, de nem szeretne állást foglalni a szakszervezetek hatékonyságáról vagy a munkavállalók hozzáállásáról. Hangsúlyozza, hogy a szakszervezeti tagság egyéni döntés, és minden munkáltató felelőssége, hogy tiszteletben tartsa. Bízunk abban, hogy senki sem gátolja a munkavállalókat ebben a döntésben.

Inotay György (MKEPK) kifejtette, hogy az egyházi intézmények szektorsemlegesen látják el a feladataikat. Úgy gondolja, hogy például a Budapesten tevékenykedő hajnéktalanokat ellátó szervek nem tesznek különbséget vallási hovatartozás alapján. Ez az elv érvényes az iskolákra is, így felesleges azt elemezni, hogy hány baptista van az országban, vagy hogy mekkora az intézményhálózatuk. Példaként említette a Baptista Szeretetszolgálatot, amely szintén fontos feladatokat lát el, valamint olyan területeken is tevékenykedik, ahol az állami ellátás nehézkes, vagy kevésbé hatékony. Ismét hangsúlyozta, hogy az egyházi intézmények nem tesznek különbséget az ellátottak között. Kitért továbbá a szakszervezetek működésére is a szociális intézményekben. Véleménye szerint a dolgozók gyakran azt tapasztalják, hogy a szakszervezetek nem tudnak hatékonyan fellépni az érdekükben. Emiatt sokan nem érzik motiváltként magukat, hogy csatlakozzanak ezekhez a szakszervezetekhez.

5. napirendi pont

Cséplőné Gönczi Veronika (SZGYF) röviden összefoglalja az Állami Számvevőszék ellenőrzésének eredményeit a gyermekvédelmi intézményekkel kapcsolatban. Kiemeli, hogy elfogadott intézkedési tervek még nincsenek, mert bár benyújtották őket, az ÁSZ még nem adott visszajelzést. Az ellenőrzés a 2022-es évet vizsgálta, és 18 gyermekvédelmi intézményt érintett. Három intézményt teljeskörűen vizsgáltak, majd 14 pontban foglalmaztak meg javaslatokat az SZGYF számára. Az ellenőrzés során feltárt problémák között szerepeltek pénzkezelések, személyi térítési díjak megállapítása és beszedése, vagyonynyilatkozatok nyilvántartása, gazdálkodási jogkörök gyakorlása és a belső szabályzatok hiányosságai. Az SZGYF főigazgatójára vonatkozóan 13 javaslat irányult jogszabálysértések megszüntetésére, viszont hangsúlyozza, hogy ezek nem súlyos törvénysértések, hanem inkább adminisztratív jellegű hiányosságok. Javasolta, hogy a konkrét intézkedési tervekről akkor adjon tájékoztatást, amikor azokat jóváhagyják. Végül megemlíti, hogy a bérekre és tárgyi-személyi feltételekre vonatkozó kérdéseket egy későbbi ülésen tárgyalják majd részletesen.

Pataki Zsolt (PSZ) elmondása szerint az ÁSZ jelentésében szereplő problémák nagy része nem a jelenlegi főigazgató regnálása alatt alakultak ki. Ez fontos megállapítás, mivel rámutat arra, hogy ezek a problémák nem egyik napról a másikra alakultak ki, hanem korábbi időszakban a működésben olyan hibák halmozódtak fel, amelyek nem megfelelő irányba vitték a dolgokat. Pozitívként értékelte, hogy az SZGYF nem rejtette el az ÁSZ jelentését, hanem nyilvánosan közzétette a honlapján. Sajnálatos azonban, hogy az ÁSZ még nem fogadta el az intézkedési tervet. Különösen kíváncsi az ezekre a pontokra történő részletes válaszokra a későbbiekben. Végezetül elmondta, hogy az ÁSZ jelentés olyan hiányosságokra is rámutat, amelyek könnyen orvosolhatók. Összességében elmondta, hogy várják az időpontot, amikor majd részletesen vissza lehet térni ezekre a kérdésekre, és megismerni a pontos intézkedéseket.

Bajkó Balázs (állandó levezető elnök) az emlékeztető okán kéri jelezni, hogy a munkavállalói oldal hozzájárul ahhoz, hogy amint előrelépés van a témában, akkor a fenntartói oldal újra beterjessze a témát a napirendre.

6. napirendi pont

Szűcs Viktória (BDDSZ) előterjesztett a munkatervhez kapcsolódóan egy javaslatot, amely szerint az Európai Unió gondozási stratégiájával kapcsolatban a tagállamoknak intézkedési tervet kell kialakítaniuk, amelyet szociális párbeszéd keretében kell elvégezni. Úgy véli, hogy az évi két ülés, ami a munkatervben szerepel, kevés lesz a felmerülő témák és igények megvitatására. Javasolja, hogy ne tekintsek a munkatervet kőbe vésettnek, és ne várjanak decemberig a következő egyeztetésre, mivel több téma is függőben maradt, mint pl.: a bérezés kérdése, valamint az ÁSZ jelentés.

Csizi Péter (BM) támogatja az Európai Unió tartós gondozási stratégiájával kapcsolatos civil egyeztetési kötelezettség teljesítését. Javasolja, hogy a következő SZÁÉF ülés ne decemberben, hanem 2025. október 16-án legyen 14 óras kezdettel. Az októberi ülésen tárgyalnák a korábban felsorolt pontokat, míg a bérrel kapcsolatos kérdéseket szükség esetén korábban is napirendre tűznék.

H/1/2025

Döntés a SZÁÉF 2025-ös munkatervének elfogadásáról

Munkavállalói oldal: igen

Kormányzati oldal: igen

Fenntartói-ágazati érdekképviselői oldal: igen

Mellékletek: 1. jelenléti ív
2. a 2. napirendi ponthoz tartozó prezentáció

A Nemzeti Védelmi Szolgálat arról adott tájékoztatást, hogy tekintettel alapvető céljára, valamint jogszabályban megjelölt feladata körében bűnmegelőzési, továbbá bűnfelderítési tevékenységére, az általa megtarott előadások anyagait nem áll módjában köznyilvános adattá bocsátani.

Az emlékeztetőt hitelesítése:

kormányzati oldal

fenntartói oldal/

munkavállalói oldal

ágazati érdekképviselői oldal

ZÁRADÉK

A dokumentum elektronikus aláírással hitelesített
84000/401-27/2025.NSZI